

Bezpečnost není samozřejmost

Rozhovor o rozšiřování NATO, zajišťování národní bezpečnosti, rostoucím vlivu Ruska i Číny, oslabení amerického leadershipu, vlastizrádném chování Edwarda Snowdena a ignorování bezpečnostních hrozeb s Alexandrem Vondrou, ředitelem Centra transatlantických studií vysoké školy CEVRO Institut.

Jak Češi vnímají NATO a roli USA?

Centrum transatlantických vztahů vysoké školy CEVRO Institut (PCTR) realizovalo v souvislosti s 15. výročím vstupu České republiky do NATO výzkum mapující mínění občanů o významu NATO a vztazích s USA v kontextu bezpečnosti státu.

15 LET

VNATO

obsah

4 | Bezpečnost není samozřejmost

ROZHOVOR | TÉMA O rozšiřování NATO, zajišťování národní bezpečnosti, rostoucím vlivu Ruska i Číny, oslabení amerického leadershipu, vlastizrádném chování Edwarda Snowdena a ignorování bezpečnostních hrozeb s Alexandrem Vondrou, ředitelem Centra transatlantických studií vysoké školy CEVRO Institut.

Rozhovor s Alexandrem Vondrou

6 | Naše přijetí do NATO bylo velkým úspěchem polistopadové politiky ...

Česko, Polsko a Maďarsko měly v devadesátých letech jedno velké štěstí. Se svými požadavky se totiž ocitly ve správnou dobu na správném místě. Spojily své síly a každá ze tří zemí nabídla unikátní přidanou hodnotu. Češi měli „zlatou Prahu“ a Václava Havla s jeho pohádkovým příběhem cesty z komunistického vězení na pražský Hrad ...

7 | USA však věnují z rozpočtu na vojenské výdaje vysoké částky, jejich vojenské angažmá je stále ohromující, za což sklízí – obzvláště v obtížných dobách hospodářské krize – značnou kritiku.

Politika Spojených států se pod vedením Baracka Obamy bohužel změnila. Dřívější leadership je pryč. Poslední drastické armádní škrty – spojené s malým zájmem o mezinárodní dění, s přenecháváním iniciativy Rusku (Sýrie, Ukrajina) a s postupným snižováním americké přítomnosti v Evropě – NATO také oslabují ...

8 | Jak Češi vnímají NATO a roli USA?

ANALÝZA | TÉMA Centrum transatlantických vztahů vysoké školy CEVRO Institut (PCTR) realizovalo v souvislosti s 15. výročím vstupu České republiky do NATO výzkum mapující mínění občanů o významu NATO a vztazích s USA v kontextu bezpečnosti státu. Průzkum veřejného mínění se uskutečnil za podpory Aliance evropských konzervativců a reformistů (AECR) a Ministerstva zahraničních věcí ČR v rámci projektů veřejné diplomacie v oblasti informovanosti o NATO a bezpečnostní politice ČR.

Autor Luděk Jiráček

8 | Hlavní zjištění – postoje k NATO

V první, tzv. vědomostní otázce jsme se zajímali, zda občané znají datum vstupu České republiky do NATO (rok 1999). Tuto informaci v celkovém hodnocení vědělo 21 % dotázaných, což můžeme hodnotit jako solidní výsledek. Vyšší povědomí o vstupu je mezi voliči ODS (36 %) a ANO 2011 (31 %). V genderovém srovnání věděli správnou odpověď více muži oproti ženám, a to o 6 %. Další srovnání výsledků jsou k dispozici v grafu č. 1 ...

11 | Souhrn informací

Členství ČR v NATO je celkově příznivě hodnoceno. Kladnější postoj mají v otázkách týkajících se NATO voliči ODS a TOP 09, naopak spíše negativní nebo méně pozitivní postoj mají voliči KSČM ...

CI Time

Odborný analytický měsíčník

Číslo 1

Ročník IV.

Březen 2014

Vydává

CI Consult & Research, s.r.o.

IČ: 24772461

Jungmannova 29/19,

110 00 Praha 1, Nové Město

Kontakty

Telefon: 224 054 087

www.cicar.cz, citime@cicar.cz

Redakce

Šéfredaktor

Josef Šíma

Odborní konzultanti redakce

Ivan Langer, Ladislav Mrklas

Tajemnice redakce

Petra Viktorová

Art director

Ivo Kubát (Multimedia Atelier)

Vedoucí redaktoři rubrik

Petr Sokol (evropská politika)

Marek Buchta (veřejný marketing)

Ludmila Habadová (zdravotní
a sociální politika)

Jaroslav Salivar (bezpečnost)

Luboš Jemelka (legislativa a právo)

Stálí spolupracovníci

Jan Beneš

Radovan Ďurana,

Luboš Jemelka, Jiří Kozák,

Jakub Kříž, Ondřej Mátl,

Jan Průša, Václav Rybáček,

Ladislav Tajovský

Jazyková korektura

4JAN Public Relations, s.r.o

Fotografie

str. 1, 8 eu.fotolia.com

Registrace MK ČR E 19998,

ISSN 1804-8099

Milí čtenáři!

Je to již více než tři roky, co analytický měsíčník CI Time pravidelně na svých stránkách přináší články o politice, ekonomice, byznysu, médiích, legislativě a informačních technologiích. Tyto texty opětovně prokazovaly, že se v okruhu nově vzniklé společnosti CI Consult & Research a již několik let úspěšně fungující vysoké školy CEVRO Institut vytváří silné analytické zázemí autorů, již mají schopnost přinášet neotřelé pohledy na palčivé společenské problémy dneška a nahlížet pod povrch věcí.

Po třech letech chceme učinit další – logický – krok. Analytické zázemí obou partnerských institucí začneme využívat novým způsobem a obsah i formu časopisu přizpůsobíme vývoji, který za poslední roky nastal. V roce 2014 se proto budeme snažit Vám, čtenářům papírové verze CI Time, nabízet zajímavá témata, jež budou odrážet aktuální problémy doma i v zahraničí a budou mít svůj odraz ve specializovaných odborných aktivitách obou partnerů. Zároveň budeme připravovat přechod od veskrze především tištěného měsíčníku k projektu názorového analytického portálu, který nám otevře nový prostor pro publikování aktuálních analýz společenského dění a nabídne nové způsoby komunikace se všemi těmi z Vás, kteří si oblíbili náš časopis „pro přemýšlivé a přemýšlející“, jak jsme jej charakterizovali v historicky prvním editoriale.

V aktuálním čísle CI Time se věnujeme problematice 15. výročí přijetí České republiky do NATO. Přinášíme rozhovor s Alexandrem Vondrou, který stál u zahájení rozhovorů o přistoupení k NATO a zamýšlí se nad významem tohoto klíčového momentu české zahraniční a bezpečnostní politiky. Stěžejním analytickým textem tohoto čísla je prezentace výzkumu realizovaného Centrem transatlantických vztahů vysoké školy CEVRO Institut, v němž mapovalo mínění občanů České republiky o významu NATO a vztazích s USA v kontextu bezpečnosti státu.

Přejeme Vám příjemné chvíle ve společnosti CI Time!

Josef Šíma,
*rektor vysoké školy CEVRO Institut
a šéfredaktor*

Ivan Langer,
*zakladatel společnosti
a odborný konzultant redakce*

Ladislav Mrklas,
*zakladatel společnosti
a odborný konzultant redakce*

Bezpečnost není samozřejmost

O rozšiřování NATO, zajišťování národní bezpečnosti, rostoucím vlivu Ruska i Číny, oslabení amerického leadershipu, vlastizrádném chování Edwarda Snowdena a ignorování bezpečnostních hrozeb s Alexandrem Vondrou, ředitelem Centra transatlantických studií vysoké školy CEVRO Institut.

LIDSTVO I MNOHÉ

národy už mnohokrát doplatily na iluzi,
že nic nehrozí.

Spolu s Poláky a Maďary si připomínáme 15. výročí přijetí do NATO. A oslavovat se bude i na Slovensku, v pobaltských státech a v dalších zemích střední a východní Evropy, jelikož na letošek připadá i desáté výročí druhé vlny rozšíření NATO. Máme opravdu důvod k oslavám? Co nám členství přináší?

Členstvím v NATO získaly středoevropské země nejlepší bezpečnostní záruky v jejich moderní historii, o tom není žádných pochyb. Přesto redukovat letošní rok jen na oslavy a vzpomínky by bylo velkou chybou. Právě aktuální vývoj na Ukrajině názorně ukazuje, jak se mapa bezpečnostních rizik může velmi rychle překreslit.

ČR V NATO VÝSLEDKEM PŘÍLEŽITOSTI

Naše přijetí do NATO bylo tedy velkým úspěchem polistopadové politiky ...

Česko, Polsko a Maďarsko měly v devadesátých letech jedno velké štěstí. Se svými požadavky se totiž ocitly ve správnou dobu na správném místě. Spojily své síly a každá ze tří zemí nabídla unikátní přidanou hodnotu. Češi měli „zlatou Prahu“ a Václava Havla s jeho pohádkovým příběhem cesty z komunistického vězení na pražský Hrad. Poláci nastavovali morální zrcadlo za selhání Západu v Jaltě 1945 a do boje o nápravu nasadili v Americe svou početnou etnickou komunitu. Maďaři pak nabídli své území jako týl pro řešení balkánské krize. Zkrátka všechny tři státy společně využily ono příslovečné window of opportunity, okno příležitosti. Historická porážka komunismu i všeobecná euforie po konci studené války, leadership silných Spojených států i oslabené Rusko, úspěšné reformy ve střední Evropě i kooperativní duch na evropském Západě, to vše otevřelo cestu k rychlému rozšíření NATO.

Jaké v té době existovaly alternativy? Dnes při pohledu zpět se může zdát, že šlo téměř o samozřejmý vývoj.

Zpočátku to samozřejmě vůbec nebylo jednoduché. Američané nejprve váhali, v roce 1993 měli na stole alternativy třech možných postupů. První doporučoval „evolučně“ nechat iniciativu na Evropské unii. Druhý navrhoval vyčkávat, jak se bude chovat Kreml, a „reagovat“ až tehdy, pokud se vydá cestou agrese. Demokratický prezident Clinton společně s republikány ovládaným Kongresem se nakonec rozhodli prosazovat třetí, strategický scénář – nečekat a rozšířit NATO rychle a pod americkým vedením. Postupně přesvědčili Brity, Němce a Francouze a diplomatickou cestou otupili původní nesouhlas Jelcinova Ruska. Stejný scénář se pak opakoval pod vedením republikánského prezidenta Bushe v případě druhé vlny rozšíření. Klíčovou záležitostí byla především integrace Litvy, Lo-

tyška a Estonska, zemí, které měly tragickou zkušenost se sovětskou nadvládou a jejichž bezpečnostní záruky skrze NATO narážely na největší odpor Ruska.

NATO A KRIZE

Kdy se Vámi zmiňované window of opportunity začalo zavírat?

Situace se zásadně změnila v roce 2008. Na Západě propukla ekonomická krize, Spojené státy byly oslabené vojenskou intervencí v Iráku a hysterickým antiamerikanismem mezi některými evropskými spojenci. Ukrajina a Gruzie tehdy přijížděly na jarní summit v Bukurešti s nadějí, že dostanou perspektivu budoucího přijetí do NATO, ale odjely s nepořízenou. Prezident Bush, jemuž končilo druhé volební období, už neměl sílu projekt protlačit, když se Němci a Francouzi postavili proti. Geopolitika „tvrdé síly“ narazila ze strany Západu na své limity. Putinovo Rusko si novou situaci vyložilo tak, že má zelenou k akcím ve svém blízkém zahraničí. Ještě v létě téhož roku vyprovokovalo Gruzii k válečnému konfliktu, ve kterém ji připravilo o čtvrtinu území. Příběh Gruzie dobře ukazuje, jak by to mohlo dopadnout, kdyby se Američané v první vlně rozhodli pro „reaktivní“ scénář.

Po zkušenosti s Gruzii se Západ snažil stabilizovat Ukrajinu pomocí „měkké síly“ Evropské unie. Jenže i tady šlo jen o polovičatou politiku. Projekt tzv. Východního partnerství byl spíše chápán jako odkladiště pro ty, s nimiž EU jako se členy nepočítala. Když pak loni na podzim došlo na lámání chleba a ukrajinský prezident se rozhodoval mezi „evoluční“ nabídkou EU na postupnou liberalizaci obchodu a harmonizaci s eurolegislativou na straně jedné a mezi tvrdými penězi a levným plynem od Putina na straně druhé, hrálo Rusko logicky s vyššími kartami než Brusel. Můžeme se jen dohadovat, jak by dnes střední Evropa vypadala, kdyby Američané kdysi vsadili na scénář evoluční. Dnešní jen planá a verbální reakce na ruskou agresi na Krymu nás každopádně opravňuje ke skepsi...

Nesrovnáváme zde ale nesouměřitelné? Gruzie i Ukrajina jsou oproti státům střední Evropy politicky, geopoliticky i hospodářsky v odlišné situaci.

Samozřejmě, lidé ve střední Evropě se dnes mohou chlácholit pocitem, že nám v Praze, Budapešti či Varšavě nic takového jako na Krymu nehrozí. Jsme přece střední Evropa, žádný Východ. To je ovšem bláhová iluze. I Ukrajina je do dnes signatářem mezinárodně platné smlouvy, která má garantovat její bezpečnost a neporušitelnost její územní integrity. Přesto se Krymem valí ruská vojska a svět jen bezmocně protestuje. Smlouvy, které nejsou podepřeny vůlí konat, se bohužel mohou v mezinárodních vztazích změnit jen v cár papíru.

Totéž samozřejmě platí i pro Severoatlantickou smlouvu, která v roce 1949 založila NATO. Ano, NATO je stále nejsilnější vojenskou organizací na světě a smluvní článek 5 dává nezpochybnitelné právní garance. Jeden za všechny, všichni za jednoho, říká se. Nicméně realita posledních let je znepokojivá. Přestože počet evropských členů se od roku 1999 rozšířil o dvanáct, relativní obranné výdaje evropských spojenců se proti Spojeným státům výrazně snížily. Ona kdysi slíbená dvě procenta z HDP dnes na obranu nevydává skoro nikdo. Slabou potenci a malé schopnosti Evropanů ukázalo vojenské angažmá NATO ve všech posledních operacích. Od Bosny přes Kosovo až po Afghánistán a Libyi.

USA však věnují z rozpočtu na vojenské výdaje vysoké částky, jejich vojenské angažmá je stále ohromující, za což sklízí – obzvláště v obtížných dobách hospodářské krize – značnou kritiku.

Politika Spojených států se pod vedením Baracka Obamy bohužel změnila. Dřívější leadership je pryč. Poslední drastické ar-

MŮŽEME SE JEN DOHADOVAT,

jak by dnes střední Evropa vypadala, kdyby Američané kdysi vsadili na scénář evoluční. Dnešní jen planá a verbální reakce na ruskou agresi na Krymu nás každopádně opravňuje ke skepsi.

mádní škrty – spojené s malým zájmem o mezinárodní dění, s přenecháváním iniciativy Rusku (Sýrie, Ukrajina) a s postupným snižováním americké přítomnosti v Evropě – NATO také oslabují. To vše se přitom děje v situaci, kdy ostatní světové mocnosti – Ruskem počínaje a Čínou a Indií konče – rekordně zbrojí a v mezinárodních vztazích přebírají iniciativu. Západ si současně dává góly do vlastní branky – naposledy třeba nasloucháním v zásadě sabotážnímu a vlastizrádnému chování lidí jako Edward Snowden. Muž, který by ještě před deseti

lety byl logicky označen za agenta nepřítelů, je dnes – naprosto nesmyslně – vítán v západoevropských médiích a politických kruzích jako ochránce našeho pohodlí a blaha.

Co byste tedy doporučil občanům a politikům ve vztahu k naší zahraničně-bezpečnostní angažovanosti?

Budíček! Je nutné zvolat: Vstávat, do práce! Bezpečnost opravdu není samozřejmost! Lidstvo i mnohé národy už mnohokrát doplatily na iluzi, že nic nehrozí. Hrozí, jen si to musíme umět přiznat a také musíme něco dělat.

RNDR. ALEXANDR VONDRA

- ředitel Centra transatlantických vztahů na vysoké škole CEVRO Institut,
- bývalý mluvčí Charty 77, jeden z autorů petice Několik vět a spoluzakladatel Občanského fóra,
- v letech 1990–1992 působil jako zahraničněpolitický poradce prezidenta Václava Havla,

- na jaře 1990 inicioval setkání intelektuálů a vrcholných představitelů Československa, Maďarska a Polska v Bratislavě, které následně vyústilo ve visegrádskou spolupráci,
- v letech 1992–1997 byl prvním náměstkem ministra zahraničních věcí. Vedl český tým, který rozdělával československou zahraniční službu, byl českým vyjednavatelem při jednání s Německem o společné deklaraci a zahajoval rozhovory o přistoupení ČR k NATO,
- v letech 1997–2001 byl českým velvyslancem ve Spojených státech a v letech 2001–2002 zmocněncem české vlády pro přípravu summitu NATO v Praze,
- od září 2006 do ledna 2007 byl ministrem zahraničních věcí ČR v první Topolánkové vládě. Od ledna 2007 do května 2009 byl místopředsedou vlády pro evropské záležitosti v druhé Topolánkové vládě. Ve vládě Petra Nečase byl v době od července 2010 do prosince 2012 ministrem obrany,
- za činnost ve prospěch lidských práv, demokracie a mezinárodního porozumění obdržel četná zahraniční ocenění (americkou National Endowment for Democracy Medal, státní vyznamenání v Polsku a Lotyšsku, Záslužný kříž ministra obrany ČR a Záslužnou medaili generálního tajemníka NATO, Cenu za porozumění, toleranci a mír od německé Společnosti pro zahraniční vztahy).

Jak Češi vnímají NATO a roli USA?

Centrum transatlantických vztahů vysoké školy CEVRO Institut (PCTR) realizovalo v souvislosti s 15. výročím vstupu České republiky do NATO výzkum mapující mínění občanů o významu NATO a vztazích s USA v kontextu bezpečnosti státu. Průzkum veřejného mínění se uskutečnil za podpory Aliance evropských konzervativců a reformistů (AECR) a Ministerstva zahraničních věcí ČR v rámci projektů veřejné diplomacie v oblasti informovanosti o NATO a bezpečnostní politice ČR.

LUDĚK JIRÁČEK | Autor je
tajemník Centra
transatlantických vztahů

© veneratio - Fotolia.com

Průzkum pro PCTR provedla agentura Ipsos na základě face-to-face dotazování na území celé České republiky (CAPI – computer assisted personal interviewing). Celkově bylo dotázáno 1 031 osob. Sběr dat proběhl v termínu 12.–24. 2. 2014.

Jednotlivé sekce výzkumu se zaměřovaly mimo jiné na to, zda je pro občany ČR důležité členství v NATO, na vnímání možného ohrožení bezpečnosti ČR a například i na postoje k vojenkým misím NATO.

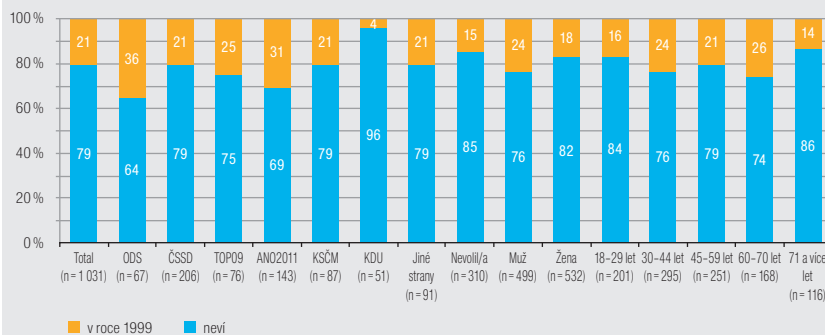
HLAVNÍ ZJIŠTĚNÍ – POSTOJE K NATO

V první, tzv. vědomostní otázce jsme se zajímali, zda občané znají datum vstupu České republiky do NATO (rok 1999). Tuto informaci v celkovém hodnocení vědělo 21 % dotázaných, což můžeme hodnotit jako solidní výsledek. Vyšší povědomí o vstupu je mezi voliči ODS (36 %) a ANO 2011 (31 %). V genderovém srovnání věděli správnou odpověď více muži oproti ženám, a to o 6 %. Další srovnání výsledků jsou k dispozici v grafu č. 1.

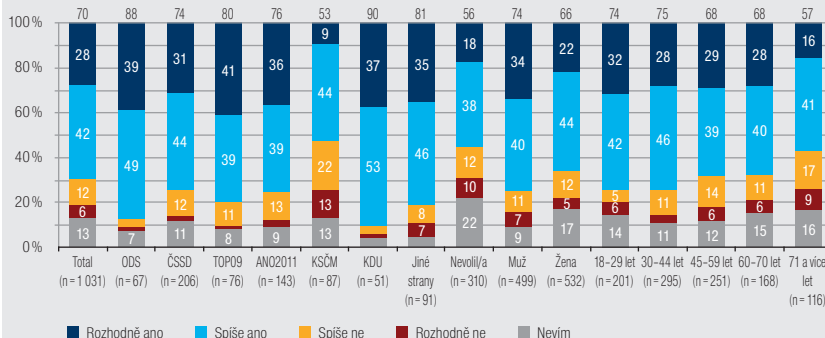
V otázce spokojenosti se vstupem ČR do NATO (viz graf č. 2) převládá pozitivní názor, a to celkově u 70 % dotázaných. Kladně hodnotili vstup země do NATO voliči KDU-ČSL (90 %), ODS (88 %) a TOP 09 (80 %). Nižší míra souhlasu byla mezi voliči KSČM (53 %) a také u nevoličů (56 %). Podrobnější analýza také ukázala, že méně s tímto krokem souhlasily ženy (66 %) a senioři (57 %).

Celkem 42 % dotázaných se obává toho, že může být bezpečnost ČR v budoucnu ohrožena. Jak ukazují údaje uvedené v grafu č. 3, nejmenší obavy z ohrožení bezpečnosti ČR mají lidé ve věku 18–44 let. Podle 69 % dotázaných je členství v NATO důležité pro bezpečnost státu. Srovnatelný podíl dotázaných (65 %) se domnívá, že pro zajištění bezpečnosti je důležité i spojení s USA. Na tomto faktu se shodli především voliči ODS a TOP 09. V obou případech častěji nesouhlasili voliči KSČM, nevoliči a senioři (viz graf č. 4 a 5).

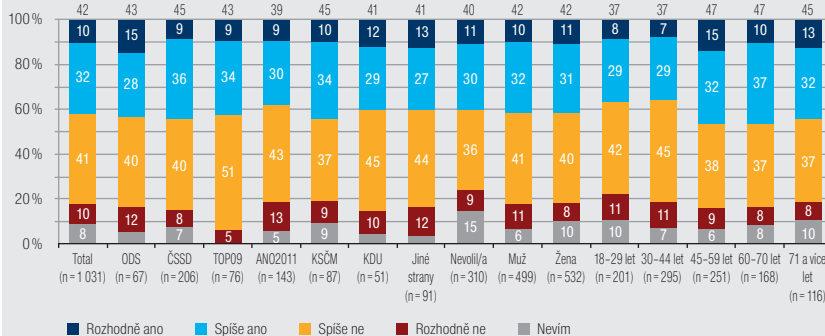
Graf 1 Víte, v jakém roce se Česká republika stala členem NATO?

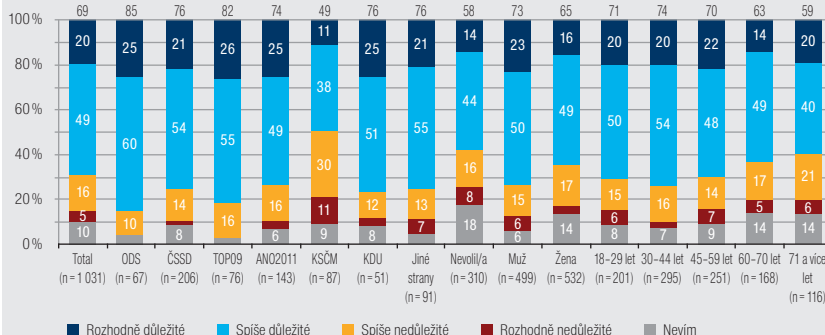
Graf 2 Česká republika vstoupila do NATO před 15 lety. Je podle Vás správné, že se ČR stala členem NATO?

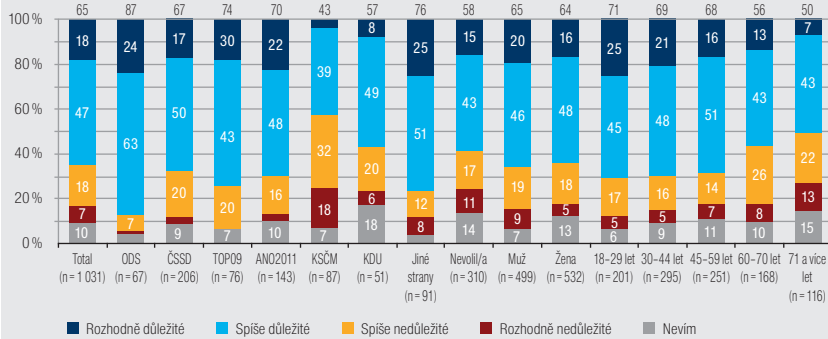
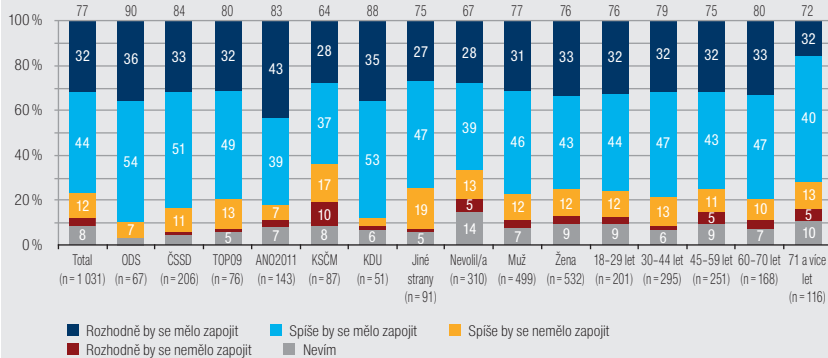
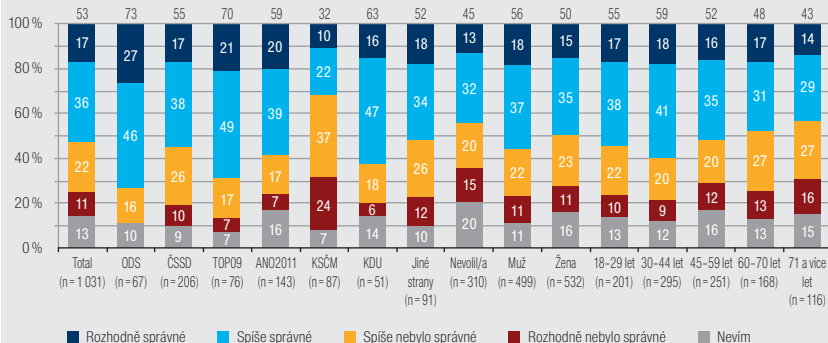
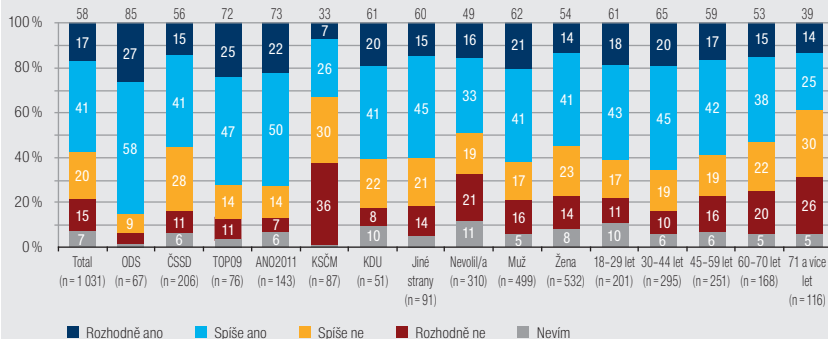

Graf 3 Do jaké míry se obáváte toho, že bezpečnost ČR může být v budoucnu ohrožena?

Graf 4 Do jaké míry je podle Vás NATO důležité pro budoucí bezpečnost České republiky?

Graf 5 Do jaké míry je podle Vás důležité pro bezpečnost ČR mít za spojence USA?**Graf 6** Do jaké míry by se mělo podle Vás NATO zapojovat do boje proti mezinárodnímu terorismu?**Graf 7** Do jaké míry bylo podle Vás správné, že se NATO vojensky angažovalo v Afghánistánu?**Graf 8** Měli by se podle Vás čeští vojáci vysílat do zahraničních misí?

O BUDOUCÍ BEZPEČNOST REPUBLIKY SE OBÁVÁ

42 % obyvatel. Podle 69 % lidí je členství v NATO, ale i spojení s USA (podle 65 %) pro bezpečnost státu důležité.

Průzkum také zjišťoval, do jaké míry by se mělo NATO aktivně zapojovat do boje proti mezinárodnímu terorismu (viz graf č. 6). Celkově souhlasilo s aktivní rolí NATO 77 % dotázaných. Od roku 2003 převzalo NATO od OSN na území Afghánistánu misi ISAF (International Security Assistance Force), kde mimo jiné působí i české jednotky. V souvislosti s touto misí byla respondentům položena otázka: „Do jaké míry bylo podle Vás správné, že se NATO vojensky angažovalo v Afghánistánu?“ Celkem 53 % respondentů hodnotilo tento krok jako správný (viz graf č. 7). Častěji se zapojením v Afghánistánu souhlasili voliči ODS (73 %) a TOP 09 (70 %). Naopak nejméně souhlasili voliči KSČM (32 %) a senioři (43 %). Co se týče postojů občanů v otázce vysílání českých vojáků do zahraničí, ve společnosti převažuje mírná podpora (58 %). Nasazení českých vojáků v zahraničí nejvíce podporovali voliči ODS, TOP 09 a ANO 2011. Naopak nejméně voliči KSČM a senioři (viz graf č. 8).

Další část výzkumu se týkala klesající vojenské přítomnosti USA v Evropě / angažovanosti USA v evropské bezpečnostní politice a snižování finančních příspěvků USA na fungování Severoatlantické aliance. V rámci průzkumu byla položena otázka, zda by měly evropské státy včetně ČR tento výpadek kompenzovat, aby NATO zůstalo nadále silné a životaschopné. Podle 49 % občanů by snížení finančních příspěvků USA na činnost NATO měly

kompenzovat evropské státy včetně ČR. Zastánci kompenzace jsou spíše voliči ODS (64 %), TOP 09 (61 %) a lidé ve věku 30–44 let (55 %). Podrobnější výsledky jsou k dispozici v grafu č. 9.

V rámci postojů Čechů k otázkám týkajícím se Severoatlantické aliance jsme se dotazovali na hodnocení vlivu ČR v NATO (graf č. 10). Podle 37 % obyvatel je vliv ČR v NATO adekvátní. Na druhou stranu si však 48 % dotázaných myslí, že by vliv České republiky v NATO měl být větší, podle 6 % dotázaných je vliv ČR v NATO nepřiměřeně malý.

V neposlední řadě lidé hodnotili svůj vztah k jednotlivým institucím a státům. V rámci tohoto šetření bylo zjištěno, že zejména voliči ODS a TOP 09 a mladší lidé mají k USA a NATO pozitivnější postoj. Voliči KSČM a starší lidé mají spíše pozitivní vztah k Rusku.

SOUHRN INFORMACÍ:

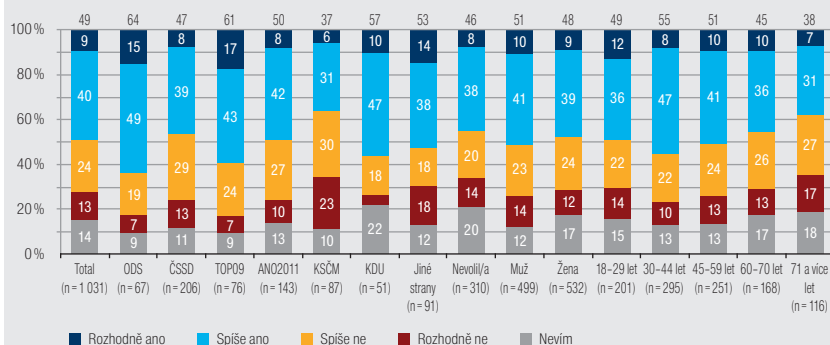
- Členství ČR v NATO je celkově příznivě hodnoceno. Kladnější postoj mají v otázkách týkajících se NATO voliči ODS a TOP 09, naopak spíše negativní nebo méně pozitivní postoj mají voliči KSČM.

NATO BY SE MĚLO AKTIVNĚ ÚČASTNIT

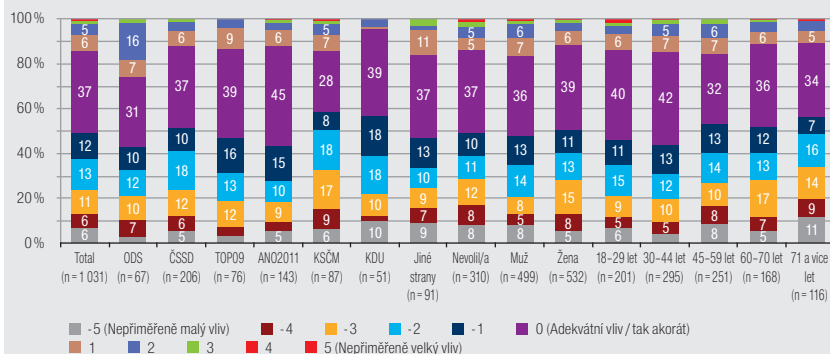
boje proti mezinárodnímu terorismu podle 77 % respondentů.

- To, že rokem vstupu České republiky do NATO je rok 1999, ví 21 % obyvatel.
- Členství ČR v NATO považuje za správné 70 % občanů.
- O budoucí bezpečnost republiky se obává 42 % obyvatel. Podle 69 % lidí je členství v NATO, ale i spoje-

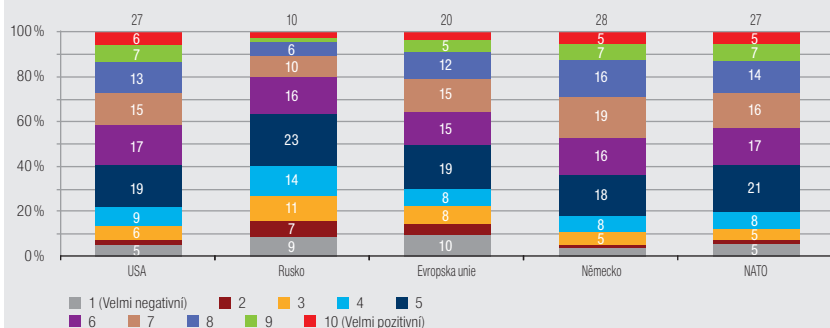
Graf 9 USA byly od založení NATO v roce 1949 jeho nejdůležitějším členem, který poskytoval nejvíce financí na jeho fungování. Nyní, 25 let od konce studené války, USA svou přítomnost v Evropě snižují a svůj příspěvek omezují. Mají evropské státy včetně ČR tento výpadek kompenzovat, aby NATO zůstalo nadále silné a životaschopné?

Graf 10 Na škále -5 0 +5, ohodnoťte, do jaké míry má ČR vliv v NATO, a to vzhledem ke své velikosti? 0 znamená vliv ČR v NATO je adekvátní / tak akorát. +5 znamená nepřiměřeně velký vliv ČR a -5 znamená nepřiměřeně malý vliv ČR v NATO.

Graf 11 Jak by se dal hodnotit Váš vztah k následujícím státům nebo institucím?

- nectví s USA (podle 65 %) pro bezpečnost státu důležité.
- S intervencí NATO v Afghánistánu souhlasí 53 % dotázaných.
- NATO by se mělo aktivně účastnit boje proti mezinárodnímu terorismu podle 77 % respondentů.
- Vysílání českých vojáků do zahranič-

- ních misí podporuje 58 % občanů.
- Podle 49 % občanů by snížení finančních příspěvků USA na činnost NATO měly kompenzovat evropské státy včetně ČR.
- Podle 37 % obyvatel je vliv ČR v NATO adekvátní, nicméně 48 % si myslí, že by měl být větší.

Studujte prestižní vysokou školu v centru Prahy!

Atraktivní obory s výborným uplatněním!

- **Ekonomie – Hospodářská politika (Bc.)**
- **Politologie a mezinárodní vztahy (Bc., Mgr.)**
- **Obchodněprávní vztahy (Bc., Mgr.)**
- **Veřejná správa (Bc., Mgr.)**
- **Bezpečnostní studia (Mgr.)**
- **Master of Public Administration (MPA)**

CEVROINSTITUT

[vysoká škola]

PRÁVO, POLITOLOGIE, EKONOMIE
PRESTIŽ, VZDĚLÁNÍ A ÚSPĚCH

cevroinstitut.cz